

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. S.14.0019.N

S.W.,

eiser,

vertegenwoordigd door mr. Huguette Geinger, advocaat bij het Hof van Cassatie,

tegen

1. **E.V.C.,**

2. **I.M.,**

3. **A.V.D.C.,**

verweerders.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het arbeidshof te Brussel van 29 april 2013, op verwijzing gewezen na arrest van het Hof van 17 oktober 2011.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft op 6 februari 2015 een schriftelijke conclusie neergelegd.

Raadsheer Koen Mestdagh heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Henri Vanderlinden heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

1. Krachtens artikel 2, § 1, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden kunnen de personeelsafgevaardigden en kandidaat-personeelsafgevaardigden slechts worden ontslagen om een dringende reden die vooraf door het arbeidsrecht aangenomen werd, of om economische of technische redenen die vooraf door het bevoegd paritair orgaan werden erkend.

Artikel 14 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalt dat wanneer de werkgever een einde maakt aan de arbeidsovereenkomst zonder de bij de artikelen 2 tot 11 bedoelde voorwaarden en procedures na te leven, de werknemer of de organisatie die zijn kandidatuur heeft voorgedragen zijn reïntegratie in de onderneming kan aanvragen onder dezelfde voorwaarden als die welke hij voor de beëindiging van de arbeidsovereenkomst genoot, op voorwaarde dat bij een ter post aangetekende brief hiertoe een aanvraag wordt ingediend binnen dertig dagen volgend op:

- de datum van de betekening van de opzegging of de datum van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst zonder opzegging;
- of de dag van de voordracht van de kandidaturen zo deze na de datum van de betekening van de opzegging of de datum van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst zonder opzegging geschiedt.

Volgens artikel 1, § 2, 5°, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden verstaat men voor de toepassing van deze wet onder “*onderneming*”: de technische bedrijfseenheid in de zin van de Bedrijfsorganisatiewet en van de Gezondheids- en Veiligheidswet.

Artikel 17, § 1, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden bepaalt dat wanneer de werknemer of de organisatie die zijn kandidatuur heeft voorgedragen zijn reïntegratie heeft aangevraagd en deze door de werkgever niet werd aanvaard binnen dertig dagen na de dag waarop het verzoek hem bij een ter post aangetekende brief werd gezonden, deze werkgever aan de werknemer de bij artikel 16 bedoelde vergoeding moet betalen, evenals het loon voor het nog resterende gedeelte van de periode tot het einde van het mandaat van de leden die het personeel vertegenwoordigen bij de verkiezingen waarvoor hij kandidaat is geweest.

2. Noch uit artikel 14 Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden dat niet bepaalt aan wie de aanvraag tot herplaatsing in de onderneming moet worden gericht, noch uit artikel 17, § 1, Wet Ontslagregeling Personeelsafgevaardigden dat bepaalt dat de beschermingsvergoeding moet betaald worden door de werkgever die de reïntegratieaanvraag niet heeft aanvaard binnen dertig dagen na de dag waarop het verzoek hem bij een ter post aangetekende brief werd gezonden, volgt dat een aanvraag tot herplaatsing in de onderneming van een ontslagen personeelsafgevaardigde geen uitwerking heeft om de enkele reden dat het verzoek niet werd toegezonden aan de juridische entiteit met wie de arbeidsovereenkomst van de personeelsafgevaardigde was afgesloten, maar aan de onderneming waarin de ondernemingsraad of het comité voor preventie en bescherming op het werk is opgericht en waarvan die juridische entiteit deel uitmaakt.

3. Uit de vaststellingen van het arrest blijkt dat:

- de eiser die sinds 2 november 2007 als arbeider in dienst was van Euro 1080 nv, op 4 maart 2008 werd ontslagen met toekenning van een opzeggingsvergoeding van 7 kalenderdagen loon;
- de eiser op 19 maart 2008 door het ACV als kandidaat werd voorgedragen voor het comité voor preventie en bescherming op het werk van de technische bedrijfseenheid “*Alfacam Group*” die uit twee juridische entiteiten bestond, Alfacam nv en Euro 1080 nv;

- de vakorganisatie van de eiser bij aangetekende brief van 31 maart 2008 gericht aan “*Alfacam Group*” zijn herplaatsing in de onderneming aanvroeg;
- de eiser op 16 mei 2008 werd verkozen tot plaatsvervangend personeelsafgevaardigde;
- eisers vakorganisatie bij aangetekende brief van 5 juni 2008 gericht aan “*Alfacam Videoproductions nv*” vaststelde dat niet was ingegaan op de vraag tot herplaatsing en betaling vorderde van een beschermingsvergoeding.

4. Het arrest dat oordeelt dat de vraag tot herplaatsing niet geldig is op de enkele grond dat de organisatie die eisers kandidatuur had voorgedragen het verzoek niet heeft gericht aan Euro 1080 nv die de werkgever van de eiser was, maar aan de “*Alfacam Group*”, verantwoordt zijn beslissing dat de vordering tot betaling van een beschermingsvergoeding ongegrond is niet naar recht.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de zaak naar het arbeidshof Gent.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, derde kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Christian Storck, als voorzitter, en de raadsheren Alain Smetryns, Koen Mestdagh, Mireille Delange en Antoine Lievens, en in openbare rechtszitting van 9 maart 2015 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Henri Vanderlinden, met bijstand van griffier Vanessa Van de Sijpe.

V. Van de Sijpe

A. Lievens

M. Delange

K. Mestdagh

A. Smetryns

Chr. Storck